

KEHELY

Szentendrei Református Hírlevél - megjelenik negyedévente

A reformáció ünnepe: Október 31.

Egy felmérést láttam nemrég. Az utca emberét megkérdezték: mit ünnepelünk pünkösdkor? Az eredmény elszomorító volt. A megkérdezettek kétharmada nem tudott válaszolni, s csak egy harmada tudta, hogy pünkösöd a Szentlélek kitöltésével kapcsolatos ünnep. Pedig a három nagy ünnepünk egyikéről volt szó. Íme, az elmúlt egyház ellenes évtizedek egyik következménye: az emberek jó része már nincs tisztában az egyház nagy ünnepeinek jelentésével. Az Európa szerves részét alkotó ezeréves keresztyén Magyarországon!

Nem tudom, jobb eredményt kapnánk-e, ha az utca emberének azt a kérdést tennék fel: mit ünnepelünk október 31-én? Valószínűleg nem. Ha a legnagyobb ünnepeinkkel kapcsolatban ilyen nagy a tudatlanság, akkor mit várhatunk, ha a kevésbé ismert ünnepre kérdezzük rá, hiszen ez nem is piros betűs nap, még csak nincs is munkaszünet ilyenkor (ha csak nem hétvégére esik), és a legtöbb naptár nem is említi. Pedig a reformáció, amit október 31-én ünnepelünk, több mint félezer éves lelki, szellemi megújulási mozgalom, ha az elő-reformáció nagy személyiségeire is figyelünk. Az egyház megtisztulását célzó munkásságukkal Wald Péter Itáliában, Wicliff János Angliában, Husz János Csehországban már a tizenötödik században előzetes jelzőfényei a tizenhatodik században induló reformációnak.

Miért éppen október 31-e a hivatalos kezdő dátuma a reformációnak? Azért, mert ezen a napon szögezte ki Luther Márton 1517-ben, a wittenbergi vártemplom kapujára 95 tételét, miután látta, hogy a leplezetlenül szemérmetlen üzleti vállalkozássá süllyedt búcsúárúsítás ellen hiába prédikál lángoló felháborodással. A pápa megbízásából Wittenbergben is megjelentek azok a szerzetesek, akik pénzért bűnbocsátó cédulákat árusítottak. A Szent Péter templom újjáépítésére írtak ki akkoriban "jubileumi" búcsút, amely Németországban nagy felzúdulást váltott ki. Hiszen azt mondták a cédula árusok, hogy "Kinek pénze a ládában koppan, Annak lelke a mennyországba toppan". Még a megholtak részére is lehetett ilyen cédulát vásárolni. A búcsúval való ilyen visszaélések az akkori egyház legszörnyűbb elesettségéről tanúskodnak.

Luther a maga tételeivel azt jelezte, hogy kész e kérdéssel bárkivel vitázni. Tételeivel ugyanakkor tiltakozott a visszaélések ellen és biztosságot tett a tiszta és teljes Evangélium hirdetésével az elferdült, deformálódott keresztyénséggel szemben. A tételek hamar elterjedtek és ismertekké váltak, lelkesedéssel fogadták. Ez azt bizonyítja, hogy Luther gondolatai ott éltek a tiszta és teljes evangéliumi tanításra szomjazó lelkek millióiban. Luther

nem egyházszakadást akart, hanem az egyház visszaformálását, reformációját kívánta szolgálni tételeivel. Nem rajta múlt, hogy a szakadás mégis bekövetkezett. A lutheri reformációt a német-svájci Zwingli Ulrik vitte tovább, ki mártírhalálával pecsételte meg a reformáció melletti síkraszállását. A francia Kálvin János pedig Genfben munkálkodott és a "Keresztyén vallás rendszere" című hatalmas művében a reformatori teológia alapjait rakta le és fejtette ki bővebben fő tanításait.

A reformátorokat Isten a Szentírás újrafelfedezésével juttatta el azokhoz az igazságokhoz, melyekért odaszánták egész életüket az Isten ügye szolgálatára. Ezért a reformáció alapelvei közül a legelső igazság a Sola Scriptura igazsága. Csakis a Szentírás hitünk és életünk zsinórmértéke és min-

Kálvin János

den más hagyományt és tanítást ezen kell lemérni. Ebből az alapelvből indultak meg a különböző bibliafordítások, hogy minden nép a maga nyelvén olvashassa és hallhassa Isten Igéjét. A második igazság: Sola Gratia, azaz egyedül kegyelemből nyerhető el az üdvösség s nem emberi cselekedetek által. A bűnbocsánatot nem lehet megvásárolni, kiérdemelni, csak kegyelemből elnyerni. A harmadik igazság: Sola Fide, ami azt jelenti, hogy Isten kegyelmét az ember csak a hit teljes önátadásával fogadhatja el. A negyedik igazság a Solus Christus, azaz: Egyedül Krisztus váltsága árán van üdvösségünk, Ő az egyedüli közbenjáró Isten és emberek között. Senki nem léphet az Ő helyére. Végül az ötödik igazság: Soli Deo Gloria, azaz Egyedül Istené a dicsőség. Az ember és a világ önistenítésével szemben egyedül Istené a dicsőség. A világ dicsősége mulandó, az Istené örök.

(folytatás a 4. oldalon)

Gyülekezeti alkalmak rendje:

Bűnbánati esték: október 24., 25. és 26-án este 7 órakor
Úrvacsora újbóli ünnepén: október 28. vas. de. 8 és 10 óra

Reformáció emléknapja: október 31-én du. 6 órakor az evangélikus templomban

Adventi bűnbánati esték: november 28., 29. és 30. este 7 órakor

Adventi **úrvacsora:** december 2. vas. de. 8 és 10 órakor

Adventi hangverseny és szeretetvendégség: december 2. vas. du. 4 órakor

Építési és felújítási ügyeink

Előző számunkban beszámoltunk gimnáziumépítési, templomrenoválási terveinkről. Azt is megírtuk, hogy a tervek megvalósítása nagymértékben függ egy európai uniós pályázattól, amelyen kedvező elbírálás esetén 90 %-os támogatást kaphatunk a gimnázium tornatermének felépítéséhez. Miután a Presbitérium úgy döntött, hogy indulunk a pályázaton, egyúttal el kellett halasztanunk a templom külső felújításának elkezdését és a gyülekezeti terem átépítését, felújítását, mivel ennyi anyagi terhet nem vállalhattunk egyszerre. Ezért most elnézését kérjük mind azoknak, akik - joggal - szeretnék, hogy templomunk minél hamarabb szép külsővel fogadja az istentiszteletre érkezőket. Ezt mi is nagyon szeretnénk, valójában azonban amúgy sem kezdhettünk volna ezekhez a munkálatokhoz, mert mindkettőhöz a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal engedélyére van szükség, és az engedélyek beszerzése rendkívül hosszadalmas folyamat. A hivatal különféle falfeltárásokat és ásatásokat végeztetett el (a mi költségünkön), amelyek alapján a gyülekezeti terem esetében az átépítési terv módosítását írta elő. A templomfelújítás engedélyezésére a kora nyári feltárások óta várunk - hiába.

A tornaterem EU-s pályázatának elkészítése kéthónapos munka volt, amelyben közel húszan vettek részt; ezenkívül még professzionális pályázatíró cég segítségét is kérnünk kellett. A kiírás akadálymentesítésre vonatkozó követelményei miatt módosíttatnunk kellett a már korábban elkészült építészeti terveket, és külön akadálymentesítési tervet is kellett készíttatnunk. A július közepén beadott pályázatunk végül 216 oldal terjedelmű lett. A tervezett projekt költségei több mint 270 millió forintba rúgnak, amiben azonban az építkezésen túl a tornaterem teljes sporttechnológiai felszerelésének, sőt - a pályázati kiírás elvárásaihoz igazodva - még közel 18 millió forintnyi infokommunikációs eszköznek (számítógépek, digitális vetítők, interaktív táblák, programok stb.) beszerzése is szerepelt. A költségek 10 %-át, azaz kb. 27 millió forintot egyházközségünknek kellene állnia, de biztosra vehető, hogy lennének még további járulékos költségek is. A pályázat elbírálása októberre várható, ez magyarázza, hogy addig mindenképpen tartalékolnunk kell a félretett pénzünket, pl. a templom renoválására szánt összeget is. Természetesen a pályázattól függetlenül a már korábban elkezdett gimnáziumi tetőtér-beépítésünket olyan állapotba kell hoznunk, hogy a még nyitott rész tére le legyen zárva.

Istentisztelet a templomudvaron 2007. július 8-án

Beszámoltunk már arról, hogy a város felé néző oromfal a csodálatos kilátás érvényesülésére üvegből lesz. Nyáron elkészült az üveg fogadószervezete, és miután Deim Pál Kossuth-díjas festőművész várhatóan október folyamán kész lesz a felső színes üvegmozaik tervével, még a tél beállta előtt az üvegezésre is sor kerül.

Időközben nagy értékű természetbeni adomány is érkezett Gimnáziumunk javára két család szeretetéből: 9,2 millió forint értékben kaptunk szigetelő és burkoló anyagokat, szerelvényeket és használati eszközöket az épülő imateremhez és az építendő tornateremhez, ezek most a tetőtérben és az udvaron várják beépítésüket.

Amiről nem mondtunk le terveink közül, az a templompadok festése volt. Legutóbbi számunkban már bemutattunk egy képet arról, hogy a sok-sok évtized alatt mennyire elcsúfították padjainkat a bevésések. Nyáron sor került a padok felújítására, ami miatt egy vásárnap nem is tudtuk használni a templomot. (Szerencsére jó meleg volt, így nem okozott gondot, hogy a gyülekezet egy része a kihangosítással ellátott templomudvaron vett részt az istentiszteleten.) Nagy fejtörést okozott az, hogy a padok külső felületei korábban úgynevezett flóderozással voltak díszítve: az egyébként fenyőből készült padok felületén speciális festési technikával nemesfa (tölgyfa) erezetét utánozták. Ma már ezt a technikát legfeljebb csak a restaurátorok ismerik. Több mesterrel is tárgyaltunk, de egyik sem vállalta a flóderozást. Talán jobb is, mert az orgonánk esetében is látható, hogy ha mesteremberek manapság mégiscsak megpróbálkoznak ezzel a technikával, milyen eredmény születik. Annyira viszont nem értékesek a padsorok, hogy érdemes lett volna restaurálásukra az egyszerű festés félmilliók költségének többszörösét költeni - különösen akkor, amikor még nagy építkezések és felújítások várnak egyházközségünkre. Egy restaurálás időben is sokkal tovább tartott volna, és hosszabb ideig nem tudtuk volna használni a templomot. Presbitériumunk elnöksége ezért a széles körben használt és bevált, strapabíró és még melegben sem tapadó egyszínű festés mellett döntött. Mivel a mélyebb véséseket, sérüléseket csak gletteléssel lehetett javítani, ezért fontos szempont volt az is, hogy ez a festési mód képes volt teljesen elfedni a glettelést is.

A szőszéken, a Mózes-széken és a karzat mellvédjén, amelyeket szerencsére nem véstek össze, megmaradhatott az eredeti faragott díszítés és flóderos festés. Érdemes megemlíteni, hogy eredetileg sem egy időben készültek a padok és a díszesebb famunkák (szőszék és Mózes-székek), és ezért festésük, flódezorásuk eddig sem volt egyforma, csak az nem tűnt fel, mert már megszoktuk. Reméljük, hogy a gyülekezet tagjai ezt az új, egyszerű külsőt is hamarosan megszokják és megszeretik.

Itt köszönjük meg a vállalt építési feladatainkra adott adományokat minden szeretett testvérünknek, amiket a továbbiakban is kérünk és várunk. Az említett nagy értékű természetbeni anyagokat és eszközöket Presbitériumunk külön határozatban köszönte meg az adományozóknak.

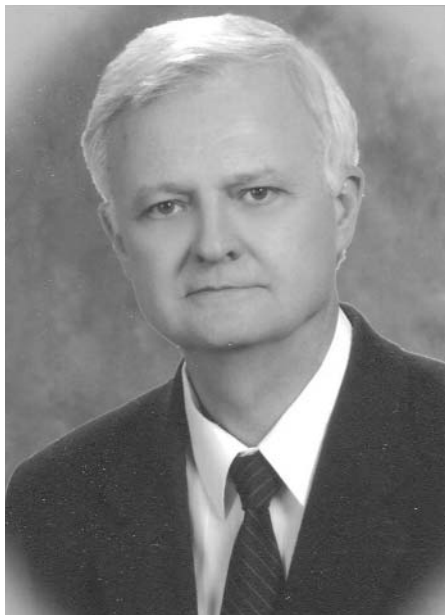
Sikolya Zsolt
gondnok

Áldást kérünk

Szeptember 23-án volt a megválasztott szentendrei evangélikus lelkipásztor, Horváth-Hegyi Olivér beiktatása a zsúfolásig megtelt szép, új evangélikus templomban. Városunkban való szolgálatára Isten gazdag áldását kérte gyülekezetünk lelkipásztor, amihez valamennyien csatlakozunk!

"Az Úr hadakozik értetek, ti pedig veszteg legyetek!"

(II. Móz.14,14)

Jubileumra készülünk

25 évvel ezelőtt, advent első vasárnapján iktatták be gyülekezetünk lelkészét, Dr. P. Tóth Bélát a szentendrei református templomban. Ahogy negyedévszázaddal ezelőtt, most is ezen az ünnepnapon, december 2-án, a 10 órás istentiszteleten köszöntjük lelkipásztorunkat, majd a délutáni hangversenyre és szeretetvendégségre hívogatunk mindenkit!

Az elmúlt huszonöt esztendő alatt gyülekezetünk sokban átalakult, kápolnát építettünk, gimnáziumot alapítottunk, megsokszorozódtunk. Erről az időszakról beszélgettünk dr. P. Tóth Bélával.

- Kedves Tiszteletes úr! Szeretnénk gratulálni a szentendrei gyülekezetben eltöltött 25 esztendőes szolgálatához, és hasonlóan eredményes munkát kívánni a következő évtizedekre! Negyed évszázad hosszú idő, főleg Közép-Európában. A mai tizenévesek el sem tudják képzelni, mit jelentett hívó emberként, netán lelkipásztorként élni Magyarországon a '80-as években. Mi fogadta Tiszteletes urat és családját a gyülekezetben, 1982-ben?

Végtelen nagy szeretet! A gyülekezet tagjai saját kezükkel meszelték, festették a parókiát, szigetelték a falakat az érkező háromgyermekes családnak. Ez persze azt is jelentette, hogy az egyházközségnek nagyon kevés anyagi lehetősége volt, amit viszont a közvetlen, személyes szeretet pótol. Akkoriban összesen 250 egyháztag volt a névsorban, ők és az ötven-hatvan, többnyire nyugdíjas templomba járó éppen, hogy csak össze tudtak adni egy

szerű lelkészi fizetésre valót. Ezenkívül pártállami időket éltünk, amikor városi gyülekezetekbe csak "állami" jelölteket lehetett megválasztani. Ritka kivétel volt, amikor a gyülekezet a saját akaratát érvényesíthette, és erre is csak akkor volt képes, ha teljesen egységes volt. Ezek közé a ritka kivételek közé tartozott a mi meghívásunk és megválasztásunk Szentendrén. Ennek megfelelően végtelen nagy bizalommal és szeretettel fogadtak, ami úgy érzem, a mai napig is tart.

-Mit tekintettek legnagyobb kihívásnak Szentendrén?

November 29-én kellett költöznünk, ami maga sem volt könnyű, és elég sok gond volt az új otthonunk fűtésével is. Ugyanakkor annyian jöttek templomba, hogy fél év múlva nem volt elég hely a gyülekezeti teremben, ahol az istentiszteleteket tartottuk. Tél közepén át kellett mennünk a hideg, fűtetlen templomba, hogy elférjünk. Az első komoly feladatunk az volt, hogy fűthetővé kellett tennünk a templomot. A gyülekezet akkori missziói gondnoka azonban letett egy komolyabb adományt, amihez mások is csatlakoztak, és hittel belefoghattunk egy akkoriban szinte lehetetlennek tűnő vállalkozásba. Ennek köszönhetően várja meleg templom a híveket télen immár, több mint két évtizede. Az orgona is teljesen használhatatlan volt. Az első gyermekek karácsonyán kilenc gyereknek tarthattunk ünnepet, ebből három a mi saját, három pedig a missziói gondnokunk gyereke volt. Isten szeretete azonban folyamatosan építette a gyülekezetet.

- Akinek kisgyermek van, tudja, hogy mostanában a gyerekek karácsonyára időben kell megérkezni, ha helyhez akarunk jutni a templomban, és a gyermekfoglalkozások is szép számmal működnek.

Feleségem jó egy évtizeden át csak magnóról hallgathatta meg az istentiszteleteket, mert ő tartotta vasárnap a gyerekórákat a felnőtt alkalommal egy időben, hogy a családoknak ne kelljen külön elhozni és hazavinni a gyerekeiket. Iskolai hitoktatás akkoriban gyakorlatilag szinte nem volt, azt jószívről csak 1990 után kezdhettük meg. Később azonban már gyermekek között szolgáló munkatársaink is lettek, elsősorban a hitre jutott fiatal felnőttek közül. Sőt 1993-ban már azért kellett megépítenünk a kápolnát és a tetőtéri ifjúsági szobát, mert vasárnaponta 60-80 gyermeket kellett elhelyeznünk, és a nappalinkban és a gyülekezeti teremben már nem fértek el ilyen sokan.

-A rendszerváltás áttörést jelentett valamennyi egyház számára. Nemcsak a vallásgyakorlás vált szabaddá, hanem megnőtt az igény a gyerekek vallásos nevelésére, hittan foglalkozásokra.

Amikor eljött az ideje, el kellett döntenünk, újraindítjuk-e az egykori református polgári iskolát. Nagy nehézségek árán jutottunk csereingatlanhoz, a teljesen lelakott, a tűzoltóság által akkor is használt épülethez. Ennek története honlapunkon is olvasható. Itt most elég annyi, hogy szinte a semmiből kellett hozzáfognunk egy korszerű gimnázium felépítéséhez, ahová jelenleg közel 400 diák jár és háromszoros a túljelentkezés. Ez egy külön, új "gyülekezet", és pedig csupa fiatalokból. Honlapunkon minden nap 100-150 ember olvas el legalább egy elhangzott igehirdetést Erdélytől Amerikáig, így hetente hozzávetőleg még ezer virtuális templomlátogatónk is van.

-Hányan jönnek el személyesen is a gyülekezeti alkalmakra?

Négy vagy öt éve annyian, hogy nem férünk el a vasárnap délelőtti istentiszteleten a templomban, ezért két istentiszteletet kell tartanunk. Az egyházfenntartók száma huszonöt év alatt megháromszorozódott, ma 832-en szerepelnek egyházközségünk névjegyzékében, amivel az Észak-Pesti Egyházmegye legnagyobb létszámú gyülekezete vagyunk. Büszkék vagyunk, hogy a legtöbb konfirmáló és felnőtt konfirmáló is nálunk van. Úgy érezzük, hogy Isten felhasznál bennünket, ami egyébként feleséggel együtt mindkettőnk alapvető életcélja is. Életem párjának hite, komolysága, emberi tartása nem csak állandó segítséget, de folyamatos és nagyon is szükséges megerősítést jelentett az elmúlt huszonöt év során, nélküle mindennek a szolgálatnak felét sem tudtam volna elvégezni.

-1985-ben doktorált pszichológiából, a pásztorál-pszichológia nemzetközileg elismert szakértője, sok publikáció szerzője, tíz éve egy amerikai szakfolyóirat, a Spirituality in Mental Health szerkesztőbizottságának tagja, sőt, az atlantai Columbia Theological Seminary meghívta vendég-tanárnak. Hogyan lehet a mozgalmas gyülekezeti élet mellett ilyen sok területen helytállni?

Gondos időbeosztásra volt szükség, de az erő felülről adatott. 1984-ben, amikor doktori disszertációm dolgoztam, még az is feladatult jutott, hogy megalapítsam a Református Egyház Telefon-lelkigondozó szolgálatát, amelyet azóta is vezetek. Ezek a feladatok azonban szervesen összefüggenek, kérdések és feleletek egymást kiegészítve jelennek meg a különböző területeken. Ha az ember gondolkodásának és munkájának vannak is különböző részei, ezek az én esetemben nem csak átfedik egymást, hanem úgy érzem, lelki értelemben egyetlen egészet is képeznek.

-A gyülekezetek története gyakran összefonódik a lelkipásztorok történetével. Az utókor sokáig emlegeti, hogy mikor épült a templom, ki újította fel az orgonát. Azonban a lelkipásztorok lelki életéről, belső fejlődéséről nagyon ritkán hallunk.

Megkérdezhetem, hogy az elmúlt negyed évszázadban melyek voltak lelki épülésének legfontosabb állomásai?

Erről nehéz összeszedetten beszélni, hiszen belső történésekről van szó, és az ember saját magát mindig másként látja, mint a többiek. Egzakt korszak-határokat nem is nagyon tudnék megnevezni. A kezdeti, sokszor tekintet nélküli, minden áron való igyekezetet ma már talán több türelem és némi bölcsesség is járja át, bár itt valószínűleg mindig sok fejlődni valóm marad. Hitemben a különböző gondok az évek során inkább megerősítettek, az ige pedig naponként soha nem ismert ízeivel és erejével táplál. Úgy érzem, egységesebb lett a világlátásom, jobban "helyükön vannak" számomra a dolgok, valahogy mintha kevésbé lenne homályos és átláthatatlan a világ. A saját igyekezeteimről pedig átkerült a hangsúly arra, amit Isten tesz velünk. Ezt áldott gyülekezeti munkatársaim sok-sok segítségével naponta különösen is megtapasztalom, amit itt felsorolni is nehéz volna. Isten után életem párjának és nekik tartozom a legnagyobb köszönettel azért, hogy a nyilvánvalóan sok gond és veszedelem mellett is derűsebben tudok a világra nézni, mint valamikor.

Épül a gimnázium imaterme

Képeslap Pál apostoltól

Képeslap Pál apostoltól? - lepődtem meg, amikor a templom előterében kutakodtam a könyvek között. Egyből ki is húztam a színes füzetet, és örömmel állapítottam meg, hogy a Harmat Kiadó gondozásában remek gyerekkönyv jelent meg 2005-ben. Gulyás Melinda fordításában, James P. Smith képregényszerű illusztrációi mellett huszonegy, bélyegzővel ellátott képeslapot lapozgathatunk és három jól áttekinthető térképet vehetünk szemügyre Pál missziói útjáról. Természetesen azonnal hazavittem a könyvet, és otthon egyből el is olvastuk. A képeslapok Pál utazásainak fontosabb állomásairól tudósítanak röviden, élményszerűen. Miért nem meséltem még a gyerekeknek Pál apostol kalandos utazásairól? - kérdeztem magamtól. Az Ószövetség történetei, Jézus élete már sokszor szóba került, de az apostolok cselekedetei valahogy elmaradtak. A képeslapok olvasgatása közben végre elmesélhettem, hogy Pál mekkora területen, milyen veszélyek között hirdette az Evangéliumot.

A képeslapok a gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt hátteret biztosítanak az apostoli kor megértéséhez. A színes térképeknek köszönhetően az egész család számára értelmezhetővé válhatnak a sokszor csak hittan és történelem órákon hallott helynevek, mint Damaszkusz, Tarzusz, Antiokhia, Perge, pizidai Antiokhia, Lisztra, Tróász, Filpii, Korinthus, Efezus, Cézarea. A rajzok és a szövegek nemcsak a történeteket mutatják be, hanem segítenek megérteni a korbéli világot. Pál röviden megfogalmazott üzenetei nem csupán híradások, hanem a sorok között megbújó utalások arra készítetik a szülőket, hogy gondolkodjunk el, meséljünk részletesebben gyerekeinknek a fariezusból lett apostol tanításairól! (Kapható a gyülekezeti könyvtárban 750 Ft-ért.)

Berényi Mariann

(folytatás a az 1. oldalról)

A reformáció lelki, szellemi ébredést és megújulást eredményezett egész Európában, majd a felfedezett új világban is. Sajnálatos azonban, hogy a keleti keresztyénség határainál megtorpant. Napjainkban azonban vannak arra utaló jelek, hogy a reformáció az ortodoxia világában is hatni fog. Talán ennek eszköze lehet a magyar református keresztyénség.

A reformáció az Isten ügye, Ő indította el, mert Ővé az egyház és nem tűrhette, hogy egyházát szégyenfoltok rútsák. Ezért a reformáció mindenekelőtt az egyház lelki ébredése, megújulása. Gyümölcsei azonban az élet minden területén jelentkeztek (kultúra, művelődés, ipar, kereskedelem, művészetek, irodalom stb.), mintegy ráadásaként a hit megújulásának.

A reformáció ünnepén emlékezzünk a reformáció magyar eszközeire is. Legalább a nevüket idézzük emlékezetünkbe: Dévai Bíró Mátyás, Szegedi Kis István, Huszár Gál, Sztárai Mihály Méliusz Juhász Péter Károli Gáspár, Szenci Molnár Albert, és még lehetne folytatni a sort. A reformáció azt a feladatot és elkötelezést jelenti minden református keresztyén ember és gyülekezet számára, hogy egyéni és közösségi viszonylatban állandóan vissza kell formálódunk Krisztus lelki arcára. Őbenne együtt láthatjuk Isten emberi arcát és a mi Isten szerinti arcunkat.

Október 31-e a reformáció ünnepe. Az ünnepes félév három nagy ünnepe után a helytelenül ünneptelennek mondott félév legnagyobb ünnepe, melyet az egyház "ősi pünkösdi ünnepének" is nevezhetünk. Hiszen ez az ünnepünk a pünkösdi ünnepkörben van, és ezzel arra emlékeztet, hogy a Szentlélek szüntelenül munkálkodik az Egyházban egész története során, és kész bennünket is állandóan reformálni, lelkileg ébreszteni, megtisztítani és megújítani.

Tímár Pál ny. lp.

Istentiszteleti és egyéb alkalmaink

Gyülekezeti istentisztelet: vasárnap de. 8 és 10 órákor

Gyermek-istentisztelet (és megőrzés 3 éves kortól):
vasárnap de. 10 órákor

Bibliaóra: hó első kedd este 8 órákor

Asszonykör: hó első péntek du. 5 órákor

Baba-mama kör: kéthetente, hó 1. és 3. péntek de. 9-11 órákor

Középiskolás bibliakör: pénteken du. 1/2 7 órákor

Felnőtt confirmációi óra: megbeszélés szerint

Konfirmációi óra I. éveseknek: kedd du. 3 órákor

II. éveseknek : kedd du. 4. órákor

Énekkari próba: vasárnap de. 9 órákor

Ref. Gimnazisták áhítata: hétfőn reggel 8 és 9 órákor
a templomban

Úrvacsorai bűnbánati alkalmak: karácsony és húsvét egész

héten, többi ünnepek előtt szerdától péntekig este 7 órákor

Adventi hangversenyek: a négy adventi vasárnapon
de. 11 órákor

Hittanórák: központi iskolák 3-5.oszt.: csütörtök 3 órákor,
1-2.oszt.: csüt. 4 órákor

Barcsay Iskolában: kedden du. 2-kor,
Izbégy Iskolában: szerdán du. 4-kor

Minden hónap utolsó vasárnapján fél 12-kor ref. istentisztelet van a **pilisszentlászlói rk. kápolnában**

"Istenben bízom, nem félek, ember mit árthatna nékem?"

(Zsolt. 56, 12)

Beszámoló a Református Gimnázium 2006/2007-es tanévéről

Az elmúlt tanévben tizenhárom osztályban 382 tanulót oktattunk. Diákjaink tizennyolc településről jártak be naponta, a legtöbben Szentendréről (189 fő). Hatvanhatan tettek sikeresen érettségét, aminek részeredményei az új továbbtanulási rendszer szerint egyben a főiskolán vagy egyetemen való továbbtanulást is eldöntik. A végzetek 77%-ának sikerült - eredményei alapján - valamilyen felsőfokú oktatási intézménybe bejutni. Sok diákunk (a végzősök 54%-a) szerzett még a középiskolai tanulmányai alatt egy vagy két nyelvből középfokú nyelvvizsgát, ez a továbbtanulásnál többlet pontokat jelentett.

A tanári kar létszáma 36 fő volt, akik hat szakmai munkacsoportba osztva tanították a diákokat. Egy nyertes Európai Unió pályázat segítségével hozzákezdünk a kompetenciaalapú oktatás bevezetéséhez. Ez először is azt jelentette, hogy hét tanárunk különböző továbbképzéseken elsajátította az ehhez szükséges ismereteket és a gyakorlatban is elkezdte alkalmazni az interaktív táblákkal felszerelt osztályokban. A diákok örömmel fogadták az új oktatási formát, amely lehetővé teszi aktívabb részvételüket a tanítási folyamatban és ezáltal módot ad a tananyag gyorsabb és hatékonyabb megtanulására.

Diákjaink idén is sok tanulmányi versenyen vettek részt, ahol lehetőségük volt tehetségük és tudásuk felmérésére. Csak a legfontosabbakat említjük: a Református Iskolák Országos Természettudományos Konferenciáján versenyzőink az összes többi iskolát megelőzve első helyen végeztek, ugyancsak a dobogó legfelső fokára állhattak fel gimnáziumunk képviselői az angol nyelven zajló (!) Biblia-ismereti versenyen, a kémiai diákkonferencián és a zsolotáréneklési versenyen is. Hittan csapatunk tagjai, valamint matematikusaink a 25 református gimnázium közül országos második helyet érték el. Voltak még megyei, területi és városi versenyeken elért szép eredmények is, amikre szintén büszkéek vagyunk.

Ebben a tanévben 14 ösztöndíj tette lehetővé harminckét diákunk anyagi megjutalmazását. Ezek között vannak olyanok, amelyek az egy-egy tantárgyban való kiemelkedő eredményt díjazták, mások a közösségi életben, a mindennapi munkában való helytállást ismerik el. Köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal a megbecsülésnek ezt a módját lehetővé teszik!

Bár tornatermünk még nincs, éppen most folyik az erre beadott EU-s pályázatunk elbírálása, próbáljuk tanulóinkat a sport szeretetére is rászoktatni. Sakkozóink a református iskolák országos versenyéről ezüst, úszóink és vitorlázóink bronz éremmel tértek haza. Kosárlabdázóink is jól megállták a helyüket és gyarapították az egyre növekvő kupa-gyűjteményt. Azok számára pedig, akik nem versenyezni, csak mozogni szerettek volna, a délutáni röplabda edzések, az osztályok közötti labdarugó mérkőzések, az Egyesület által szervezett strandröplabda és tenisz bajnokság, valamint külön, egész napos tavaszi sportnapunk biztosítottak lehetőséget.

Az idegen nyelvek magasabb szinten való elsajátításában nagy segítséget ad a három éve működő nyelvi előkészítő osztály. Ez lehetőséget ad a 8. osztály után egy éven át magas óraszámú (heti 13) a nyelvtanulásra. Hatékonyságát a nyelvvizsgálóink magas száma bizonyítja. A biztonságos nyelvtudás megszerzését nyelvterületen való hosszabb tartózkodással (diákcserekel, ösztöndíjakkal) segítjük elő. Hollandiával és Németországgal vannak ilyen jellegű kapcsolataink.

A számítástechnika magas szintű oktatását fontos feladatunknak tartjuk: végzős korára szinte minden diákunk megszerzi az ún. ECDL jogosítványt, amelyet egész Európában elismernek. Minden hétfőn templomi áhítattal, más napokon az osztályban tartott áhítattal kezdődik a tanítás, ezen kívül három egész napos csendes-napot is tartottunk.

Röviden áttekintve az év legfontosabb mutatóit elmondhatjuk, hogy megérte a sok munkát, mert diákjaink hitben gyarapodva és tudásukban fejlődve léphetnek át a következő tanévbe.

dr. P. Tóth Béláné, igazgató

Gólyatábor Tahiban

A gólyatábor ebben a tanévben volt először külön a kisgimnazisták és a nagygimnazisták részére. Tahiban - a régi megszokott hely - volt a helyszíne az 5. osztályosok első közös együttlétének. Újdonságnak számított idén az időpont is, mert nem a tanévnyitó előtt, hanem szeptember 3-án reggel, az első tanítási napon indultunk el. A három tábort nap tartalmasan telt el: volt sportprogram, voltak közös játékok és különböző kreatív feladatok.

Az ismerkedés, a közösségépítés mellett a kiemelkedő feladatunknak tekintettük a hitéleti nevelést is. Ezt szolgálták a reggeli áhítatok, a közös éneklések, a tábortűznél a különböző bibliai történetek eljátszása és a (felújított) tótfalusi templom meglátogatása is. Ezen alkalmakkor kiderült, hogy az idei 5. osztályos tanulók sok egyházi és ifjúsági éneket ismernek, tájékozottak a bibliai nevek és helyszínek tekintetében is. Ez nagy örömmel töltötte el az egész táborvezetőséget, ami három gimnáziumi tanárból, és három frissen érettségizett volt tanítványból (egyetemistából) állt. Az utolsó gólyatábort vacsorát az 5. osztály nulladik születésnapjának megünneplésével, egy emeletes torta elfogyasztásával zártuk.

Azt gondolom, hogy nagyon szép és gazdag három napot töltöttünk a Sion hegyen. Ennek igazolására hadd idézzem Lissák Domonkos 5. osztályos diákunk beszámolójának utolsó két mondatát: "Szerdán mindenki elmondta a véleményét a táborról amelyekből azt tudtam kivenni, hogy mindnyájan jól éreztük magunkat, és még a borús időjárás sem szegte kedvünket. Már nem úgy tértünk vissza az iskolába, mint egy összeverődött gyerekcsoport, hanem úgy, mint egy osztály."

Földiné Koczor Tünde
osztályfőnök

GÓLYATÁBOR TÓTVÁZSONY

Az idei tanévben első alkalommal a nyelvi előkészítő és a 9.a osztály gólyatáborát a Dunántúli Református Egyházkerület Tótvázsonyi Ifjúsági és Missziós Diakóniai Otthonába szerveztük. 66 tanuló, 5 tanár és 4 egyetemista segítő nagy izgalommal indult útnak hétfőn reggel egy hatalmas emeletes busszal. Dél volt mire elértük a kapolcsi Művészetek völgyének kapujában fekvő 1200 lélekszámú falut. Az üdülő egy többszáz éves felújított kúriából és a hozzáépített új épületszárnnyból áll. A hatalmas udvarban és a kertben már első este kellemesen tölthettük az időt, tábortűzet raktunk, énekelünk, bibliaismereti vetélkedőt tartottunk. A hat- tíz ágyas szobák további lehetőséget biztosítottak a közösség építésére. Igaz este a fürdőszobák előtt sorba kellett állni, de ezt az időt is beszélgetésre, ismerkedésre használtuk.

Az épületben, a régi pince helyén kialakított kápolnában tartottuk az áhítatokat. Kedden alkalmunk volt a falu kis református gyülekezete által szépen felújított templomban megtartani az áhítatot. Az otthon vezetői, Szabó Gergely és kedves felesége, Zsófia megismertetett bennünket a község történetével és hitéletével. Nagy szeretettel fogadtak minket és minden kérésünket igyekeztek teljesíteni. Csak az időjárás nem fogadott kegyeibe bennünket. Éjszaka fáztunk - a sok póttakaró ellenére - napközben esett az eső, de mindez nem szegte kedvünket.

Kirándultunk Nagyvázsonyba és Veszprémbe, a csoportfoglalkozásokon bibliai történeteket jelenítettünk meg, kedveskedtünk egymásnak apró figyelmességekkel, beszélgettünk, játszottunk, csak a sportolásra jutott kevés idő és alkalom.

Szerdán este fáradtan, de sok élménnyel gazdagabban értünk haza és másnap már jó ismerősként üdvözöltük egymást az iskolában.

Perényi Ferencné osztályfőnök

Gyülekezeti nyaralás Tivadar, 2007. augusztus 8-12

Amikor tavasszal meghirdetésre került a tivadari nyaralás terve, sokunknak felcsillant a szeme a lehetőség hallatán. Nagyszerű alkalomnak kínálkozott az ország egy gyönyörű, de sokunk által kevésbé ismert tájának a felfedezésére, egybekötve a közös együttléttel élményével, egymás jobb megismerésének a lehetőségével, az áhitatok alkalmával hitünk együttes elmélyítésével. És mindez így is lett! Bátran állíthatom mindannyiunk nevében, akik együtt töltöttük ezt az öt napot, hogy a Teremtő jóvoltából mindenféle várakozásunk a Tivadarban töltendő napokat illetően maradéktalanul beteljesült. Az indulás napjának közeledtével, amikor egyre több időt töltöttünk a térkép tanulmányozásával, úgy tűnt, hogy a "világ végére" indulunk. Hiszen Szentendréről a Felső-Tisza vidéke az egyik legtávolabbi pontja az országnak, ahova eljuthatunk. De valamennyien, akik nekivágtunk ennek a "nagy kalandnak", sikerrel megérkeztünk célunkhoz, Tivadar település Református Üdülőjébe. Az utazás fáradalmait egy pillanat alatt feledtette az a csodálatos környezet, ahova érkeztünk.

Az elkövetkezendő napok reggeli és esti áhitatainak során volt módunk elmélkedni Dániel próféta könyvének bölcs gondolatain, majd megosztani egymással saját gondolatainkat a közös beszélgetések révén, egybekötve a "Kényszerpályán, de Isten oltalmában", valamint a "Mi és bálványaink" témáit illetően. Merem feltételezni, hogy mindannyiunknak sikerült gyarapodnunk saját bölcsességünkben egymás gondolatainak, élményeinek, nézőpontjának közelebbi megismerése által. Időnk nagy részét a környék nevezetességeinek a megismerésével töltöttük. Csupán református templomokból olyan választékot kínáltak a közeli kis falvak, hogy a leggritinosabb "fogyasztónak" is a bőség zavarával kellett megküzdnie. Tarpa, Csaroda, Sonkád, Tákos, Márokpapi - mindegyik elkápráztatott bennünket a maga gazdagságával, egyediségével, történelmével, küzdelmes múltjával és büszke jelenével. Ki-ki érdeklődésének, elszántságának, kitartásának és vérmérsékletének mértékében fedezhette fel ezeket a ritkán látott csodákat. A szombati napon együtt indultunk felfedezni, megcsodálni Szatmárcseke, Tiszacsécse, Túristvándi nevezetességeit, fejet hajtva tisztelettel adózni őseink érdemei előtt. A felfedezés fáradalmait követően Kölcsen pazar vendéglátásban volt részünk gyülekezetünknek egy arról a vidékről elszármazott családja meghívásának eleget téve.

Éppen csak kipihelve az előző nap fáradalmait, vasárnap kora reggel indultunk útnak a határon túlra, hogy találkozhassunk szamoskőrödi testvéreinkkel, akik már régóta készültek erre az alkalomra. Megható volt megtapasztalni vendégszeretetüket, valamint szembesülni küzdelmes életük ellenére is az Úrba vetett nagy bizodalomukkal. Miután részt vettünk a helybeli gyülekezet templomában az istentiszteleten, mindenki ellátogatott egy-egy vendéglátó családhoz ebédre. Királyokat és más hatalmasságokat megszegyenítő nagyvonalú vendéglátással tették emlékezetessé számunkra az ott töltött rövidke órákat. Várjuk őket a minél közelebbi jövőben, hogy viszonzhassuk mindazt, amivel testiekben és lelkiekben megajándékoztak minket!

Csak remélni tudom, hogy ezzel a szerény élménybeszámolóval sikerült valamit felvillantani a Tivadarban eltöltött öt nap során megélt csodákból, bátorítva a kedves testvéreket arra, hogy a jövőben lehetőségeikhez mérten legyenek részesei hasonlóknak!

Juhász Csilla

"Az Úrnak törvénye tökéletes,
megeleveníti a lelket."

(Zsolt. 19,8)

Hittan tábor, Balatonfűzfő, 2007

Mint már oly sokszor, Veszélka Tamás tanár úr idén is megszervezte a hittan táborot. Ebben az évben a megszokottnál is többen, majd' hetvenen töltöttünk együtt egy hetet a balatonfűzfői református templom kertjében, kicsik és nagyok együtt.

Minden napunk közös énekléssel kezdődött, melyet Tanár úr és Török Levente kísért hangszeren, majd a társaság kettévált és kicsiknek, nagyoknak külön foglalkozást tartottunk. A több mint húsz alsós biblióróját Albert Éva tartotta, aki ötletesen és játékosan ismertette meg velünk Péter apostol történetét.

A táborot a fiatalok nagyon élvezték, sok szabadidejük volt és számos kedvükre való programot biztosítottunk nekik. Fazekas Andrea tanárnő minden nap lehetőséget nyújtott a közös sportolásra, versenyeket hirdetett.

A kisebbek Földi Niki, Farkas Éva és Bernát Klára vezetésével kézművesedhettek: rajzolhattak, ragaszthattak, és só-liszt gyurmázhattak. Az ügyes ötletekből nagyon szép munkák készültek.

Két alkalommal strandon is voltunk, óráig csúszdázunk, trambulínon pattogunk. Egy este elmentünk bobozni is, amit mindenki nagyon élvezett, leginkább a legkisebbek, akik most ültek először bobon.

A tábort sorversennyel és Ki Mit Tud?-dal zártuk és vasárnap hajnalban vonatra szálltunk, ami visszahozott minket Budapestre. Ez a 2007-es hittan tábor mindnyájunknak felejthetetlen élmény marad.

Szabó Anna, kíséző

KERÉKPÁRTÁBOR 2007. KÖVESKÁL

Szívesen jellemezném ezt a táborot egyetlen szóval: az eddigi LEGJOBB! Csodálatos helyen, Köveskálon, a Káli medence festői szépségű lankái közt volt szállásunk egy végtelenül kedves kis házban egy végtelenül kedves lelkipásztor vendégeiként. Fantasztikus volt a csapat: az első naptól valódi közösség!

Hihetetlen jó hangulat, éjszakákba nyúló beszélgetések, délutánokon át tartó röplabda, hétvégi bajnokság a strandon, egy kis kerekedés, egy kis pancsolás, egy kis foci, egy kis városnézés, egy kis vízibiciklizés, egy kis éjszakai kirándulás, egy kis főtt virsli táborvezető módra (azért fogyott pár darab...) és még sorolhatnánk! Köszönet mindazoknak, akik segítettek és köszönet mindazoknak, akik egész egyszerűen csak önmagukat adták, hogy mindannyiunk szívében felejthetetlen élmény maradjon ez a tábor. (A táborról készült beszámoló megtekinthető:

www.szrg.hu/diakélet/taborok/2007

Veszélka tanár úr

Életképek gyülekezetünk tivadari napjairól (2007. aug. 8-12)

Csak egy szám?

Végre elérkezett az a reggel is. A gyerekek álmosan bár, de noszogató nélkül elkészültek és várták az indulást. Nagytiszteletű Úr áldáskérése és a közös éneklés után megkezdődött utazásunk Tivadarba. Tele voltunk kíváncsisággal. Ahogy célunkhoz közeledtünk, óriási nyugalmat árasztottak az apró falvak hívogató utcácskái csordultig virággal, mindenhol a gondoskodás nyomai látszottak. Érdekes volt egy nagyobb létszámú gólyacsapatot látni, amint a friss szántáson csemegéztek.

Megérkeztünk a csodálatos, idilli környezetbe. A vendégház hatalmas területen helyezkedik el a Tisza part közelében, kilátással a helyi református templomra. Kell ennél több? Napjaink áhitattal kezdődtek. Mennyivel másként tud így indulni egy nap, mint igefelolvasás, éneklés, áldáskérés nélkül! Milyen nagy szükségünk van erre! Szabadprogramjaink nagy részét református emlékek, egyedülállóan szép, református templomok felkeresésével, megismerésével töltöttük. Ami engem nagyon megfogott a kirándulások alatt az egyszerű szépségen és közvetlenségen kívül, tulajdonképpen csak egy szám. Tákoson megkérdeztük Erzsébet nénitől, milyen létszámú a gyülekezet. A válasz : kevéssel 400 felett. És a falu lakossága? A felelet pedig megdöbbentő (örömteljes), de ugyanaz volt, mint előző kérdéseinkre. Ez igen! A nap végén fáradtan hazaérve, feltöltődve értékek látványával, jól esett ismét találkozni, élményeinket megbeszélni a többiekkel.

Összehozott bennünket a két esti szabadban való sütés-főzés is. (Két gyülekezeti tag felajánlásának és áldozatos munkájának eredményeként. Köszönet érte! A szerk.) A finom vacsorákat követően, az igeolvasás után, két csoportot alkottunk, kiscsoportos beszélgetésbe kezdtünk. Ilyenkor megtapasztalhattuk, nem is olyan nehéz megnyitni őszintén egymás előtt, de vezetőink empátiájától bátorítást kaptunk. Egymás történeteit hallgatva, rádöbbenhetünk, milyen sokunknak ugyanazok okoznak problémát, és mennyivel könnyebb megoldást találni kibeszélve azokat. Ha valaki előttünk jár az úton, a jó példát látva még több elhivatottság birtokosai lehetünk.

A beszélgetések végén (bár az idővel mindig szűkölködtünk) felemelő érzés volt az összetartozás tudata. Záróakkordként a két csoport együtt is megbeszélte az elhangzottakat.

Meggyőződésem, a másik különbözőségével meggazdagodva tartozhatunk igazán össze, lehetünk egészen egyek. Ennek érdekében igen fontosnak tartom, hogy időnként szakítsunk kis időt, hogy együtt lehessünk, beszélgethessünk a saját és mások épüléséért. Az, hogy ott egy festői környezetben lehettünk, csak kitétte a pontot az i-re. Biztosan mások is érezték azt az érzést nyaralásunk után, hogy összetartozunk, illetve még jobban összetartozunk.

Zárszónak egy idézetet írnék:...

"aki mást felüdít, maga is felüdül". ...Péld.11:25

Varnyú Erzsébet

M é c s v i l á g

Néhány évvel ezelőtt volt műgyetemi tanáromtól és évekkel későbbi munkatársamtól, Gerey Tamás professzor úrtól hozott számomra kis levélcsomagot a posta. Aggódva forgattam kezemben a levelet, hiszen előre nem tudhattam, hogy miért is keres meg levelével Tamás barátom, akiért annak idején némán és a szemek sugarával egymást is erősítve izgultunk és szorítottunk. Bizony már harminc éve is elmúlt, hogy az akkori vízügy nagyhatalmú vezetőinek jóakarató elnézése is kellett ahhoz, hogy a Budapesti Vízművek nagy szakmai tekintélynek örvendő főmérnökének, Lindenmayer Kálmánnak a fia - aki öt évig évfolyamtársam is volt a Műgyetemen, és így Gereynek ugyancsak tanítványa is -, Csuri munkahelyet tudott szorítani neki közöttünk a VIZITERV-nél. A levelet felbontva teljesedett ki előttem is Tamás igazi története, amely az ökumené felé haladó világunkban ma is példamutató.

1945 őszén, amikor szinte az egész ország az újrakezdés lázában égett, a budapesti Műgyetem is megnyitotta kapuit, ahol a katolikus hallgatók között már korábban is tevékenykedett P. Szabó József, vigasztalást és segítséget nyújtva a rászorulóknak, hadba küldötteknek, sebesülteknek, vagy visszatérteknek, netán szökevényeknek.

A megismerkedésünk idején - több éve is ennek már - 85 éves, és akkor még testileg és lelkileg teljesen friss és sziporkázóan szellemes páter 1945-ben a mérnökhallgatók talán legkedveltebb és legközvetlenebb nevelője volt, akiért rajongtak a diákok, s a mindig is érzékeny és csupa szív, akkor már harmadéves Gerey Tamás is bűvkörébe került. Szabó páter az egyre nehezebb körülmények ellenére is tette, amit tennie kellett, s 1947 elejére már megszervezte a műgyetemi Egyházközséget, amelynek megalakítását maga Mindszenty bíboros hagyta jóvá.

A pártállami hatalom diktatúrájának megerősödésével - különösen 1948 után - az egyházak úgyszólván minden területen védekezni kényszerültek a nyílt és sokszor szemérmetlen, ellenük irányuló támadásokkal szemben. Sok megpróbáltatás érte abban az időben a protestáns egyházakat és intézményeiket is. Nagyhirű középiskolánkból, a debreceni Református Kollégium tanári karából is bizony az idő tájt "tüntették" el több, szeretett tanárunkat is, mint pl Szeremley József földrajz-és történelem tanárunkat, aki a háború előtt száfa termete miatt korona-őr volt, vagy Csokay Imre torna tanárunkat, a híres debreceni Bocskai foci-csapat legjobb középpályását. Mégis talán a legtöbb megaláztatás és meghurcolás a katolikus egyház papjait érte. A koncepciók perек többsége is ellenük irányult. Ezekre visszagondolva ma is elszorul a torkunk, ha a perek megtartásának idején a félrevezetett tömegek mozgósításával szervezett állami szintű egyházellenes tüntetésekre, valamint a bírósági tárgyalásokról adott, szisztematikusan összeállított rádióközvetítésekre gondolunk. Szabó Páter műgyetemi helyzete is egyre nehezebbé vált. Először csak a szobáját vették el.... A Műgyetem református lelkésze Orgoványi György azonnal felajánlotta az övét a jövőbeni közös használatra, de ezt tette az evangélikus vallású, a Műgyetem egyetlen paraszti származású, a Gépelemek Tanszék akkori híres professzora Vörös Imre is...1950-re a páter fizetését is megvonták, 1951-re pedig az egyetemről is kitalították. Állása alól fel nem mentették - hiszen nem világi hatalom nevezte ki -, s ahogyan az egyetem akkori párttitkára fogalmazott: "nem mentjük fel, nem csinálunk mártírokat a papokból".

Szabó páter neveltjei és tanártársai a legnehezebb időkben sem hagyták cserben. Gerey Tamás - aki akkor már a Műgyetem utolsó polihisztor professzorának, Pattantyús Ábrahám Gézának volt a tanársegédje - az oktatók között havonként gyűjtést szervezett, hogy az adományokból a páter támogatni tudják.

1956 előtt a páter a külső-ferencvárosi Szentkereszt plébánián lett adminisztrátor kosztért, kvártélyért...Az okt. 23-i szervezkedés hírére a Műgyetemre sietett, hiszen az ottani katonai tanszék legendás Mariann ezredesének felhívása hozzá is eljutott. A felvonuláson a páter a diákok között jezsuita talárját hordva vett részt. Estére ért vissza a Szentkereszt plébániára, s másnap már hajnalban riasztották telefonon, hogy igyekezzen a Szent István kórházba, a szabadságharcos sebesültekhez, haldoklókhöz.

Be is költözött a kórházba, hiszen a sebesültek és az orvosok nem engedték haza. Minden nap misézett a kórházban a sebesültekért és az elesettek lelki üdvéért. Naponta kijárt a Korvin közbe, vigaszt nyújtani a sebesülteknek, lefogni a haldoklók szemét, kivinni az elesetteket Rákoskeresztúrra, ahol eltemetésük előtt beszentelte őket.

A páter 56 után visszakerült a Szentkereszt plébániára, a diáksággal való kapcsolata sem szakadt meg. Mintegy 30 fős csoport tömörült körülötte. Ez volt a Mária kongregáció, amelynek tagjait - lelki gondozásuk mellett - pszichológiára és vallástörténetre oktatta. A nyarak egy részét sokszor együtt töltötték Fonyódon. A hatalom nem tévesztette szem elől őket. Amikor már elég erősnek érezte magát hozzá, lecsapott rájuk. Ekkor Gerey Tamás barátom már a keszthelyi Agrártudományi Egyetem kinevezett tanszékvezető professzora volt. 1963. augusztus 22-én a pátert és több diákot Budapesten, Gereyt Keszthelyen tartóztatták le. Azzal vádolták őket, hogy összeesküvést szöttek a népi demokratikus államrend megdöntésére. Szabályos koncepciók per produkált az akkori hatalom ellenük annak ellenére, hogy 56-ban a Rajk temetés vezérszónokai elítélték azt és megfogadták, hogy Magyarországon többé koncepciók per nem lesz. Jellemző az egész hercehurcára, hogy Gerey ellen az egyetem is kénytelen volt fegyelmi eljárást lefolytatni /kizárás stb/, amelyben legnagyobb vétkéül azt hozták fel, hogy a kórházi ágya melletti éjjeli szekrényén Bibliáját látható helyen tartotta. Szabó Pátert a Fővárosi Bíróság első fokon öt-és fél év börtönre ítélte, amelyet az LB hét évre súlyosbított. Gereyt végezetül három év és négy hónapra ítélték.

A rendszerváltás után a Szabó - Gerey koncepciók per elítélteit 1990 jún. 5-én a Legfelsőbb Bíróság törvényességi óvás keretében felmentette, és a felmentő ítéletben rögzítette, hogy az elítéltek koncepciók per áldozatai lettek és nem követtek el törvénytétést.

Kedves dr. Szabó páter és dr. Gerey Tamás! A református barátnak engedtessek meg, hogy így kezdje imáját értetek: Laudetur Jesus Christus.

Móricz Imre, dr.

Az eklézsia humora

Jó száz évvel ezelőtt egyik történelmi kollégiumunkban nyomtatott prédikációkat adtak ki segítségül a gyülekezetekbe induló ifjú legátusoknak. A szóbeszéd szerint egy ilyen "sillabus"-on a következő használati utasítás szerepelt: "Pünkösöd másodnap esti prédikáció, kis változtatással felhasználható villám sújtotta atya háborúban elhalt fiának tizenöt éves megemlékezésén." Hogy az említett "kis változtatás" miben állt, az nem derült ki.

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

Szentendrei Református Hírlevél

Kiadja: az egyházközség - **Cím:** 2000 Szentendre Rákóczi út 14.
Telefon: 06 26 310-524 - **Felelős kiadó:** dr. P. Tóth Béla lelkipásztor
Főszerkesztő: Jámborné Benkei Ildikó (E-mail: jambor@limar.hu)
Olvasószerkesztő: Sikolya Zsolt gondnok, (zsolt.sikolya@dunakanyar.net)
Tördelő: Fazekas Andrea **Nyomatás:** Kádár Péter